Lieta Nr. 11181012519

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī, 2019. gada 23. aprīlī

Daugavpils tiesas tiesnesis K.Rinčs
izskatīja rakstveida procesā krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 270. panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 30. janvārī no rīta Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektori (turpmāk - inspektori) Jevgeņijs Tretjakovs, Roberts Smuļko un Žanis Liepiņš, saņemot no procesa virzītāja uzdevumu cita kriminālprocesa ievāros, pildīja savus dienesta pienākumus, kas bija saistīti ar /pers. A/ aizturēšanu. Lai izpildītu uzlikto uzdevumu, minētie inspektori ar dienesta automašīnu "KIA Ceed", valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, šajā pašā dienā ap plkst. 8.50 /adrese/, iebrauca daudzīvokļu mājas pagalmā un konstatēja, ka /pers. A/ atradās iedarbinātajā automašīnā "Toyota Previa", valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, pie stūres. Inspektori Jevgeņijs Tretjakovs un Roberts Smuļko devās aizturēt /pers. A/, savukārt inspektors Žanis Liepiņš piebrauca automašīnai "Toyota Previa" no aizmugures, lai bloķētu iespēju vadītājam izvairīties no aizturēšanas. Inspektori Roberts Smuļko un Jevgeņijs Tretjakovs, pienākot pie automašīnas "Toyota Previa" vadītāja durvīm un pieklauvējot pie loga, stādījās priekšā kā Valsts policijas darbinieki. Savukārt /pers. A/, nedaudz atverot vadītāja loga stiklu, jautāja par ierašanās iemeslu. Inspektori Roberts Smuļko un Jevgeņijs Tretjakovs, uzrādot apliecības /pers. A/, atkārtoti norādīja, ka viņi ir Valsts policijas Kriminālpolicijas darbinieki un viņš tiek aizturēts, viņam nepieciešams izkāpt no automašīnas un braukt viņiem līdzi. /pers. A/, neuzklausot līdz galam inspektoru teikto, viņu likumīgai prasībai necenzēti atteica un nobloķēja automašīnas durvis un aizvēra logu. Inspektori durvis nespēja atvērt. Lai izvairītos no aizturēšanas, /pers. A/ sāka braukt no inspektoriem pa pagalmu atpakaļgaitā. /pers. A/, konstatējot, ka braukšana atpakaļgaitā ir bloķēta, jo tur stāvēja Valsts policijas dienesta automašīna, savu kustību ar vadīto mašīnu uzsāka uz priekšu pa kreisi inspektoru Roberta Smuļko un Jevgeņija Tretjakova virzienā, kuri centās viņu aizturēt. /pers. A/, apzinoties to, ka priekšā atrodas Valsts policijas darbinieki, kas ir varas pārstāvji un kuri pilda savus dienesta pienākumus, ar mērķi izvairīties no aizturēšanas, turpināja savu prettiesisku rīcību un apzināti ar automašīnu brauca virsū inspektoram Jevgeņijam Tretjakovam, kurš, lai pasargātos no uzbraukšanas, atspiedās ar rokām pret /pers. A/ motora pārsegu. Jevgeņijs Tretjakovs, sajūtot fiziskas sāpes un saprotot, ka /pers. A/ neplāno apturēt savu vadīto mašīnu un, lai izvairītos no saspiešanas ar citu pagalmā esošo mašīnu, kas bija novietota aiz viņa, bija spiests strauji lekt malā no braucošas automašīnas. Inspektors Roberts Smuļko tajā pašā brīdī centās apturēt /pers. A/ vadīto mašīnu, sitot tai ārā stiklu, taču to neizdevās izdarīt, jo pienācās lekt malā, lai izvairītos no saspiešanas ar pagalmā novietotu mašīnu, kurai garām brauca /pers. A/. /pers. A/, konstatējot, ka viņa kustību uz priekšu bloķē cita automašīna, atkārtoti sāka braukt atpakaļgaitā un, veicot manevru, izbrauca starp divām mašīnām, no kurām viena bija Valsts policijas dienesta automašīna. Taču izbraukt /pers. A/ no pagalma neizdevās, jo, braucot atpakaļgaitā, atkal bija bloķēts ceļš ar citu pagalmā novietotu automašīnu. /pers. A/ nolēma braukt atkārtoti uz priekšu. Tajā brīdī inspektors Žanis Liepiņš, ar mērķi pārtraukt /pers. A/ prettiesiskās darbības un viņu aizturēt, apstājās starp Valsts policijas automašīnu un pagalmā novietotu citu automašīnu. /pers. A/, apzinoties to, ka priekšā atrodas Valsts policijas darbinieks, kas ir varas pārstāvis un kurš pilda savus dienesta pienākumus, ar mērķi izvairīties no aizturēšanas, turpināja savu prettiesisku rīcību un apzināti ar automašīnu brauca virsū inspektoram Žanim Liepiņam, kurš, lai izvairītos no uzbraukšanas, uzlika priekšā rokas. /pers. A/, neskatoties uz to, ka inspektors ar rokām jau bija atspiedies pret automašīnas pārsegu un vējstiklu, turpināja braukt ar automašīnu uz priekšu. Žanis Liepiņš, sajūtot fiziskas sāpes un apzinoties, ka /pers. A/ neapstāsies, lai pasargātu savu dzīvību un veselību, bija spiests lekt malā no braucošas automašīnas. /pers. A/ turpināja braukt uz priekšu un, veicot manevru, uzbrauca pagalmā novietotai automašīnai "Renault Scenic", valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, bojājot to. /pers. A/ vadītā automašīna, izraisot ceļu satiksmes negadījumu, zaudēja uzņemto ātrumu, taču turpināja savu kustību uz priekšu. Inspektors Žanis Liepiņš, izmantojot minēto situāciju, turpinot savas darbības, kas vērstas uz /pers. A/ aizturēšanu, pieskrēja pie viņa vadītās automašīnas un centās atvērt priekšējā pasažiera durvis, taču tās bija aizbloķētas. Inspektors Žanis Liepiņš apzinoties, ka /pers. A/ ar savu rīcību reāli apdraud citu personu dzīvību un veselību, kā arī mantu, lai apturētu viņa prettiesiskās darbības un viņu aizturētu, ar līdzpaņemto dienesta steku izsita /pers. A/ vadītajai mašīnai priekšējā pasažiera loga stiklu. Pēc tā inspektors Žanis Liepiņš centās atvērt priekšējā pasažiera durvis, taču tas neizdevās, jo /pers. A/ sāk uzņemt kustības ātrumu un attālināties no inspektora. Tajā brīdī inspektors Roberts Smuļko, apzinoties, ka /pers. A/ ar savu rīcību reāli apdraud citu personu veselību un dzīvību, kā arī mantu, lai apturētu viņa vadīto automašīnu, izkliedzot skaļa balsī komandu: "Stāvi, šauju!", izdarīja divus mērķtiecīgus šāvienus braucošās automašīnas "Toyota Previa" kreisās aizmugurējās riepas apvidū. /pers. A/, apzinoties, ka pret viņu tika pielietots speciālais līdzeklis un šaujamierocis, turpināja izvairīties no aizturēšanas un ar vadīto automašīnu "Toyota Previa" aizbrauca no pagalma.

Tādējādi /pers. A/izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 270. panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Pirmstiesas procesā prokurors un apsūdzētais /pers. A/, piedaloties aizstāvim Jānim Radionovam, vienojās par vainas atzīšanu un sodu.

Vienošanās protokolā norādīts, ka apsūdzētais piekrīt viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma apjomam un juridiskai kvalifikācijai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu, apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas atzīšana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu, apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis ir noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Par apsūdzētā personību pirmstiesas procesā noskaidrots, ka /pers. A/ strādā, neprecējies, ir deklarētā dzīvesvieta, agrāk trīs reizes sodīts, pēdējo reizi ar Daugavpils tiesas 2018. gada 20. septembra spriedumu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 60 dienām, sods izciests, sodāmība nav dzēsta.

Prokuroram ir panākta vienošanās ar apsūdzēto un aizstāvi par to, ka prokurors tiesā lūgs piespriest /pers. A/ sodu pēc Krimināllikuma 270. panta pirmās daļas – naudas sodu sešu minimālo mēnešalgu apmērā, tas ir 2580 *euro*.

[3] Ar Daugavpils tiesas tiesneša 2019. gada 20. marta lēmumu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 540.[1] pantu, tika noteikta lietas iztiesāšana rakstveida procesā.

[3.1] Tiesas noteiktajā termiņā prokurors, apsūdzētais un aizstāvis nav iesnieguši iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā. Ņemot vērā šos apstākļus, tiesa atzīst, ka lieta ir izskatāma rakstveida procesā.

[4] Pārbaudījusi vienošanās protokola saturu, iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa konstatēja, ka apsūdzētajam inkriminētais noziedzīgs nodarījums ir kvalificēts pareizi un tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, tā ir pierādīta, vienošanas noslēgta atbilstoši Kriminālprocesa likuma prasībām, Krimināllikuma normas, kas regulē soda noteikšanu, ir ievērotas.

[5] Apsūdzētajam/pers. A/ šajā kriminālprocesā tika piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts, kurš ir atceļams, spriedumam stājoties likumīgā spēkā.

[6] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240. pantu, lietiskos pierādījumus: metāla šāviņa daļu, daktiloskopisko plēvi ar papillārlīniju pēdām, stikla lausku un nomazgājumu no metāliska steka, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – nepieciešams iznīcināt.

Pastāvot šādiem apstākļiem, noslēgtā vienošanās ir apstiprināma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 540.[1], 543. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 270. panta pirmajā daļā.

Apstiprināt prokurora un apsūdzētā noslēgto vienošanos un piespriest /pers. A/ sodu pēc Krimināllikuma 270. panta pirmās daļas – naudas sodu sešu minimālo mēnešalgu apmērā, tas ir 2580 *euro* (divi tūkstoši pieci simti astoņdesmit *euro*).

Naudas soda samaksa veicama Valsts kases (reģistrācijas numurs 90000050138) kontā Nr. LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķis – naudas sods krimināllietā Nr. 11181012519. Naudas soda samaksu apliecinošs dokuments jāiesniedz Daugavpils tiesā.

Naudas soda labprātīgai samaksai noteikt termiņu – 30 dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts – atcelt, spriedumam stājoties likumīgā spēkā.

Lietiskos pierādījumus: metāla šāviņa daļu, daktiloskopisko plēvi ar papillārlīniju pēdām, stikla lausku un nomazgājumu no metāliska steka, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, kasācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis K. Rinčs